

Srinakharinwirot Research and Development Journal
of Humanities and Social Sciences

Volume 18, Issue 1, January - June 2026, Pages 1 – 19 ISSN 3027-6039 (Online)

Research Article

กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

Strategies for Private Music Schools Management in Chiang Mai Province

พิชชา รอดอนันต์*, ประภัสสร สมสทาน

Pitcha Rodanan*, Prapatsorn Somsathan

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยพายัพ

Educational Administration, Payap University.

*Corresponding author, e-mail: pp.worksikka@gmail.com

Received: 20 June 2024; Revised: 5 November 2024; Accepted: 8 November 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสานระหว่างวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ 2) สร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่และ 3) ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยมีประชากร คือ ผู้รับใบอนุญาต ผู้บริหาร ครูและเจ้าหน้าที่จำนวน 51 คนจาก 4 โรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.989 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ คือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ลำดับความต้องการจำเป็นโดยใช้ PNI_{Modified} (Priority Needs Index Modified) ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร รองลงมา คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการความรู้ ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร รองลงมาด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการความรู้ 2) การสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้กำหนดกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง 4 ประเภทคือ กลยุทธ์เชิงรุก เชิงป้องกัน เชิงแก้ไข และเชิงรับได้ทั้งสิ้น 21 กลยุทธ์หลัก 43 กลยุทธ์รอง 3) การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ได้กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 22 กลยุทธ์ กลยุทธ์รอง 46 กลยุทธ์

คำสำคัญ: กลยุทธ์; การบริหารจัดการ; โรงเรียนดนตรีเอกชน

Abstract

This study used a mixed-method research approach, combining both quantitative and qualitative research methods. The objectives were as follows: 1) to analyze the current and desired management conditions for private music schools, 2) to formulate strategies for private music schools management in Chiang Mai Province, and 2) to assess the propriety and feasibility of the strategies for managing private music schools in Chiang Mai Province. The population included school proprietors, school administrators, teachers, and assistants from four private music schools in Chiang Mai province. The population were selected by purposive sampling. The research instruments were questionnaires with the reliability at 0.989 and a strategic evaluation form to test the feasibility and appropriateness of the strategies. The data were analyzed using statistical packages employed with Frequency, percentage, mean, standard deviation, and demand needed by the improved Priority Needs Index (PNI_{Modified}) method. The findings revealed that: 1) the current situation in the management of private music schools in Chiang Mai province was generally rated at a high level. After analyzing each factor, it was discovered that leadership had the highest average, followed by organizational culture. The aspect with the lowest average was knowledge management, and the desirable conditions of the management of private music schools in Chiang Mai province rated at the highest level overall. Upon examining each aspect, it was found that leadership had the highest average, followed by operational processes. The aspect with the lowest average was knowledge management. 2) The main and minor strategies were divided into four types: strategic proactive, corrective, practical, and preventive. There existed 21 main strategies and 43 minor strategies. 3) The evaluation of the propriety and feasibility of the strategies for managing private music schools in Chiang Mai Province consisted of 22 main strategies and 46 minor strategies.

Keyword: Strategies; Management; Private Music Schools

บทนำ

ดนตรีเป็นวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลสูงต่อความรู้สึกของมนุษย์ที่สามารถแสดงออกได้ทางพฤติกรรมในหลายรูปแบบ โดยทั่วไปแล้วมีการแสดงออกทางเสียงเพลงและการเต้นรำ ดังนั้นดนตรีจึงเข้ามามีส่วนสำคัญในกิจกรรมต่าง ๆ ของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษาไม่ว่าชนชาติใดภาษาใดดนตรีช่วยมอบความบันเทิงและช่วยกล่อมเกลาจิตใจของมนุษย์ให้มีความละเอียดอ่อนและมีสมาธิกับสิ่งที่ทำมากขึ้น [1]เมื่อกล่าวถึงคำว่า ดนตรี จะพบว่าเป็นสิ่งที่ธรรมชาติให้มาและเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิตซึ่งดนตรีเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์มีความสุข ความร่าเริงและช่วยผ่อนคลายความเครียดให้กับมนุษย์กล่าวคือในการดำรงชีวิตของมนุษย์จะต้องมีส่วนที่มนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้องกับดนตรีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังคำกล่าวที่ว่า “ชนใดไม่มีดนตรีกาลในสันดานเป็นคนชอบกลนัก” ซึ่งเป็นบทพระราชพนธ์แปลที่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 6 แปลมาจาก The Merchant of Venice ของ William Shakespeare ที่ให้ความหมายไว้ชัดเจนถึงความสำคัญของดนตรีต่อมนุษย์ไว้ว่าการที่บุคคลใดก็ตามที่ไม่มีความรู้สึกถึงคุณค่าของบทเพลงท่วงทำนองของเสียงดนตรีนั้นถือว่าเป็นบุคคลที่แตกต่างไปจากบุคคลอื่นโดยทั่วไปดังนั้นดนตรีจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อมนุษย์ในการเป็นเครื่องมือ

ขัดเกลาคิดใจให้มีความอ่อนโยนเต็มเต็มจินตนาการและเสริมสร้างความคิดสร้างสรรค์ให้แก่มนุษย์และด้านจิตวิทยามีการนำเสียงดนตรีมาใช้ในการบำบัดปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ก้าวร้าวของมนุษย์และการใช้ดนตรีเพื่อทำให้เด็กมีสมาธิที่ยาวมากขึ้น ดนตรีจึงมีความสำคัญต่อชีวิตของมนุษย์เป็นอย่างมาก

การจัดการเรียนการสอนวิชาดนตรีในระบบการศึกษาของประเทศไทยได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานจนถึงระดับอุดมศึกษาซึ่งในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ของกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุวิชาดนตรีไว้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ กลุ่มการเรียนรู้ศิลปะเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มีจินตนาการทางศิลปะ ชื่นชมความงาม สนุกเพลิดเพลิน มีความมีคุณค่าซึ่งมีผลต่อคุณภาพชีวิตมนุษย์ ดังนั้นกิจกรรมศิลปะสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียนโดยตรงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนนำไปสู่การพัฒนาสิ่งแวดล้อมส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความเชื่อมั่นในตนเองและแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์พัฒนากระบวนการรับรู้ทางศิลปะการเห็นภาพรวมการสังเกตรายละเอียดสามารถค้นพบศักยภาพของตนเองอันเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อหรือประกอบอาชีพซึ่งวิชาดนตรีช่วยส่งเสริมพัฒนาผู้เรียนให้มีสุนทรียภาพกล้าแสดงออก มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์สังคม และสติปัญญา [2]

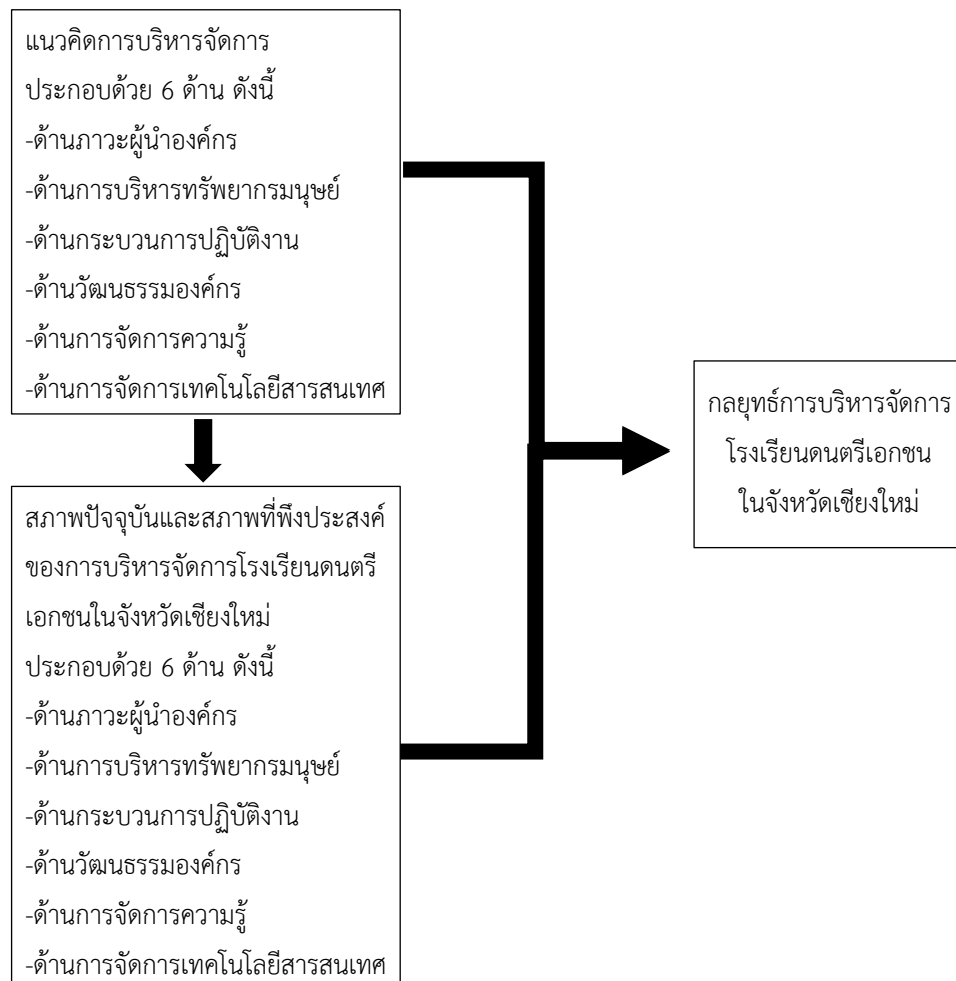
การสอนดนตรีในประเทศไทยได้มีการจัดทำหลักสูตรดนตรีขึ้นหลายครั้ง เช่น พ.ศ. 2544 โดยกรมวิชาการนำหลักสูตรดนตรีใน พ.ศ. 2535 มาปรับปรุงใหม่โดยเอามารวมอยู่ในกลุ่มวิชาพื้นฐานและได้จัดออกเป็น 6 กลุ่มด้วยกัน คือ 1) ดนตรีในชีวิตประจำวัน 2) เสียง 3) การขับร้อง 4) การปฏิบัติเครื่องดนตรี 5) ทฤษฎีโน้ตและองค์ประกอบดนตรี 6) ประวัติดนตรีทั้งนี้จากการปรับปรุงหลักสูตรดนตรีในครั้งหลังสุดนั้น ยังไม่มีการปรับปรุงอีกเลยและได้นำหลักสูตร พ.ศ. 2544 มาดำเนินการสอนในโรงเรียนจนถึงทุกวันนี้ [3] การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนดนตรีว่าด้วยพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553, น. 5) หมวด 3 ระบบการศึกษา มาตรา 15 ว่าด้วยการจัดการศึกษามีสามรูปแบบคือการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย สถานศึกษาอาจจัดการศึกษาในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งหรือทั้งสามรูปแบบก็ได้ให้มีการเทียบโอนผลการเรียนที่ผู้เรียนสะสมไว้ในระหว่างรูปแบบเดียวกันหรือต่างรูปแบบก็ได้ไม่ว่าจะเป็นผลการเรียนจากสถานศึกษาเดียวกันหรือไม่ก็ตามรวมทั้งการเรียนรู้นอกระบบตามอัธยาศัย การฝึกอาชีพ หรือจากประสบการณ์ทำงานโดยเฉพาะการศึกษานอกระบบโรงเรียน ซึ่งหมายถึงการศึกษาที่จัดขึ้นนอกเหนือไปจากการศึกษาในระบบโรงเรียนกิจกรรมที่จัดขึ้นเป็นกิจกรรมทางการศึกษาหรือกิจกรรมอื่น ๆ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ทักษะเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตและเพื่อการดำรงชีวิตประจำวันได้อย่างมีความสุขตามความเหมาะสมโรงเรียนดนตรีเอกชนจึงจัดอยู่ในการศึกษานอกระบบ

เมื่อกล่าวถึงโรงเรียนดนตรีเอกชน มีการกำเนิดเมื่อปี พ.ศ. 2509 จากการเปิดตัวของโรงเรียนดนตรียามาฮา (Yamaha) โดยเป็นโรงเรียนดนตรีเอกชนนำร่องที่จดทะเบียนตามกฎหมายมาตรา 15 (2) ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน ประจำปีพ.ศ. 2525 โดยเปิดสอนวิชากลุ่มดนตรี และวิชาขับร้องนับเป็นจุดเริ่มต้นของธุรกิจโรงเรียนดนตรีเอกชนในประเทศไทยที่ก่อให้เกิดโรงเรียนดนตรีเอกชนขึ้นมากมายในปัจจุบันและจากสถานการณ์ปัจจุบันจะพบว่าโรงเรียนดนตรีเอกชนเกิดขึ้นจำนวนมากหลายประเภทโดยเฉพาะโรงเรียนดนตรีเอกชนมีการเติบโตและขยายตัวอย่างรวดเร็วทำให้เกิดการแข่งขันอย่างเข้มข้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชวนนท์ พจน์ประสาธ [4] ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาโรงเรียนดนตรีเอกชนในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครเพื่อสอดคล้องกับชีวิตวิถีใหม่ จากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ที่พบสภาพปัญหาเรื่องการแข่งขันของโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดกรุงเทพฯสืบเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของโรงเรียนดนตรีเอกชนแต่จำนวนผู้รับบริการกลับลดลงจึงส่งผลให้เกิดการแข่งขันสูงและสภาพปัญหาในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนดังนั้นโรงเรียนดนตรีเอกชนแต่ละโรงเรียนจึงจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการเป็นอย่างดีจึงจะสามารถดำรงอยู่ได้ในยุคปัจจุบัน ทั้งนี้การที่จะเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของโรงเรียนดนตรีเอกชนนั้นจะต้องมีการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งจากการสังเคราะห์งานวิจัยของนักวิชาการ พบว่าองค์ประกอบของความเป็นเลิศในการบริหารจัดการนั้นประกอบไปด้วย ด้านภาวะผู้นำองค์กร ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์

ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ด้านวัฒนธรรมองค์กร ด้านการจัดการความรู้ และด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศโดยทุกประเด็นได้มาจากการสังเคราะห์ แนวคิด ทฤษฎีการบริหารจัดการขององค์กรแห่งความเป็นเลิศเพื่อนำมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

อนึ่งแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจโรงเรียนดนตรีเอกชนเป็นไปตามกระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษาทั่วไป คือ มุ่งเน้นในเรื่องการบริหารจัดการงาน 4 ฝ่าย อันได้แก่ การบริหารงานวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่เจ้าของกิจการ ผู้บริหารโรงเรียนดนตรี หรือผู้รับใบอนุญาตในการประกอบธุรกิจโรงเรียนดนตรีต้องให้ความสำคัญและจากงานวิจัยของนันท์นภพ คำสอน [5] ที่ได้ทำการศึกษาเรื่องแนวทางการบริหารจัดการธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืนพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนประกอบด้วย ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งภายในและภายนอกองค์กร รวมไปถึงปัจจัยทางการตลาด เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางด้านดนตรี สำหรับการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลจะต้องให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผสมผสานกับการแข่งขันทางธุรกิจกับสภาพวิกฤติทางเศรษฐกิจเมื่อเกิดโรคระบาดของสถานการณ์โควิด ผสมผสานกับสภาพปัญหาด้านความต้องการเข้ารับการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ลดลง [4] ทำให้โรงเรียนดนตรีได้รับผลกระทบอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน ซึ่งในช่วงที่ผ่านมา พบว่า มีหลายโรงเรียนได้ทำการปิดตัวลง ไม่เพียงแต่สภาพการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีที่ขาดการปรับตัวให้สอดคล้องต่อสภาพวิกฤติปัญหาแล้ว กลยุทธ์ทางการบริหารจัดการธุรกิจโรงเรียนดนตรีต้องมีการปรับรูปแบบการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ อันเนื่องมาจากกลยุทธ์เป็นการกำหนดวิถีทางแนวทางหรือกลไกในการดำเนินงานต่าง ๆ เป็นการเน้นการมองไปสู่อนาคตภายใต้การพิจารณาถึงความเป็นไปได้ สภาพแวดล้อม ความสามารถขององค์กร และการมีส่วนร่วมของบุคลากรในการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุดท่ามกลางสภาพแวดล้อมในช่วงเวลาต่าง ๆ เพื่อที่จะนำองค์กรไปสู่จุดมุ่งหมายที่วางไว้ [6] ด้วยเหตุนี้กลยุทธ์ในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง อาจมองภาพในด้านเพื่อการขยายช่องทางทางการตลาด การขยายฐานลูกค้าที่ยังคงมีความสนใจในการใช้บริการ และเพื่อธุรกิจโรงเรียนดนตรีจะสามารถก้าวข้ามก้าวผ่านไปได้โดยการพลิกวิกฤติให้เป็นโอกาสผ่านการสร้างกลยุทธ์ทางการบริหารให้เกิดความเข้มแข็ง จากที่กล่าวมาข้างต้น ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจจะศึกษาว่าสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่เป็นอย่างไร นอกจากนี้ มีความสนใจที่จะศึกษาถึงจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่เป็นอย่างไรเพื่อนำข้อมูลที่ได้ทั้งสองส่วนนี้มาสร้างเป็นกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ให้มีความสอดคล้องกับสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนบริบทของสถานการณ์ในปัจจุบันเพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการธุรกิจโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่สามารถบริหารจัดการธุรกิจต่อไปได้อย่างดีในยุคปัจจุบันต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: ผู้วิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed method Research) ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณ และการวิจัยเชิงคุณภาพ ดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยระยะ 1 คือ ผู้บริหารโรงเรียนดนตรี จำนวน 4 คน ผู้รับใบอนุญาต จำนวน 4 คน ครูผู้สอน จำนวน 37 คน เจ้าหน้าที่ จำนวน 6 คน รวมทั้งสิ้น 51 คน จาก 4 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนสอนดนตรีดาราไมวสิศ โรงเรียนดนตรีริเมทีฟ ลาลูน่าไมวสิศเฮาส์และโรงเรียนมิวสิคคอลลี

ประชากรเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยระยะที่ 3 คือ กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 7 ท่านซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ด้านการบริหารโรงเรียนดนตรี จำนวน 1 ท่าน กลุ่มที่ 2 ด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 5 ท่าน และกลุ่มที่ 3 ด้านบริหารธุรกิจจำนวน 1 ท่าน ซึ่งได้มาจากวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purpose Sampling)

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ(ร่าง)กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายละเอียดของขอบข่ายการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนจากกฎกระทรวง ระเบียบพระราชบัญญัติที่เกี่ยวข้อง แล้วนำผลการศึกษามาสร้างแบบสอบถามและเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) หรือ ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยการหาค่าความสอดคล้อง IOC (Index of item Objective Congruence) โดยมีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 ขึ้นไป ปรับแก้แบบสอบถามจากข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเสร็จแล้วนำเครื่องมือที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 30 คน แล้วนำผลการทดลองมาคำนวณด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค [7] โดยแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ 0.989 และนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้วไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ขั้นตอนที่ 2 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ $PNI_{Modified}$ และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยเรียงลำดับตามค่าความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

ระยะที่ 2 การสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 วิเคราะห์สภาพแวดล้อม ประเมินจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และ ภาวะคุกคามในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการนำผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็นมากำหนดจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามโดยแปลค่าเฉลี่ย $PNI_{Modified}$

สำหรับการจัดลำดับความต้องการจำเป็นของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยจะใช้วิธีการวิเคราะห์เมทริกซ์ (Matrix analysis) เป็นวิธีการวิเคราะห์ที่เน้นการเสนอผลส่วนที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภาวะคุกคามที่ควรได้รับการพัฒนา โดยการแบ่งกลุ่มคำนวณจากค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูงสุดลบด้วยค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำสุดและหารด้วยจำนวนช่วงที่ต้องการคือ 2 ระดับ จากนั้นจัดกลุ่มคือ กลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ การพิจารณากลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เป็นจุดอ่อน-ภาวะคุกคามของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่แสดงว่ามีความต้องการจำเป็นที่ต้องปรับปรุงพัฒนาจึงต้องนำประเด็นดังกล่าวมาพิจารณาในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะจัด/ลดจุดอ่อนหรือลดภาวะคุกคามสำหรับกลุ่มที่มีค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ จะเป็นจุดแข็ง/โอกาสของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอกลยุทธ์ที่จะเสริมจุดแข็ง-โอกาสแล้วนำผลมาสังเคราะห์เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดร่างกลยุทธ์ (ฉบับที่1)ในลำดับต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 สร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยการนำผลการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและภาวะคุกคามมาทำ SWOT MATRIX เพื่อร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

ระยะที่ 3 ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยผู้วิจัยนำร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่เสนอผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 ท่านซึ่งผู้วิจัยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ด้านการบริหารโรงเรียนดนตรี จำนวน 1 ท่าน กลุ่มที่ 2 ด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 5 ท่าน และกลุ่มที่ 3 ด้านบริหารธุรกิจจำนวน 1 ท่านเพื่อพิจารณาความเหมาะสม และความเป็นไปได้และข้อเสนอแนะโดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น $PNI_{Modified}$ [8] ส่วนแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ใน 5 ระดับ นำไปเทียบกับเกณฑ์ [9]

2. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ จากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และสรุปประเด็นสำคัญ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งผลการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลเทียบเกณฑ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ สรุปโดยรวม 6 ด้าน (N=51)

การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	μ	σ	การแปลผล	μ	σ	การแปลผล
1. ด้านภาวะผู้นำองค์กร	4.50	0.64	มากที่สุด	4.76	0.38	มากที่สุด
2. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.37	0.61	มาก	4.72	0.39	มากที่สุด
3. ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน	4.34	0.69	มาก	4.74	0.40	มากที่สุด
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.39	0.65	มาก	4.71	0.43	มากที่สุด
5. ด้านการจัดการความรู้	4.22	0.78	มาก	4.58	0.54	มากที่สุด
6. ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.26	0.77	มาก	4.68	0.44	มากที่สุด
รวม	4.35	0.64	มาก	4.70	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่สรุปโดยรวม 6 ด้าน พบว่า สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีสภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการความรู้

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่สรุปโดยรวม 6 ด้าน พบว่า สภาพที่พึงประสงค์มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ $PNI_{Modified}$ และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยเรียงลำดับตามค่าความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

ตารางที่ 2 แสดงค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยสรุปภาพรวม 6 ด้าน (N=51)

การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น	
	μ	σ	μ	σ	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. ด้านภาวะผู้นำองค์กร	4.50	0.64	4.76	0.38	0.058	6
2. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.37	0.61	4.72	0.39	0.080	4
3. ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน	4.34	0.69	4.74	0.40	0.092	2
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.39	0.65	4.71	0.43	0.073	5
5. ด้านการจัดการความรู้	4.22	0.78	4.58	0.54	0.085	3
6. ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.26	0.77	4.68	0.44	0.099	1
รวม	4.35	0.64	4.70	0.39	0.080	

จากตารางที่ 2 แสดงค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยสรุปภาพรวม 6 ด้าน มีค่าความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified} = 0.080$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ($PNI_{Modified} = 0.099$) ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 2 คือ ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ($PNI_{Modified} = 0.092$) ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 3 คือ ด้านการจัดการความรู้ ($PNI_{Modified} = 0.085$) ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 4 คือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ($PNI_{Modified} = 0.080$) ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 5 คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ($PNI_{Modified} = 0.073$) และความต้องการจำเป็น อันดับที่ 6 คือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร ($PNI_{Modified} = 0.058$) ตามลำดับ

2. ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ เฉลี่ยในแต่ละด้านมาจัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ $[(0.099-0.058) \div 2 = 0.021]$

กลุ่มค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.079 – 0.099

กลุ่มค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.058 – 0.078

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยภาพรวม

การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม
	μ	σ	μ	σ	PNI _{modified}	ผลการจัดกลุ่ม	
1. ด้านภาวะผู้นำองค์กร	4.50	0.64	4.76	0.38	0.058	ต่ำ	จุดแข็ง
2. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.37	0.61	4.72	0.39	0.080	สูง	จุดอ่อน
3. ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน	4.34	0.69	4.74	0.40	0.092	สูง	จุดอ่อน
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.39	0.65	4.71	0.43	0.073	ต่ำ	จุดแข็ง
5. ด้านการจัดการความรู้	4.22	0.78	4.58	0.54	0.085	สูง	จุดอ่อน
6. ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.26	0.77	4.68	0.44	0.099	สูง	จุดอ่อน

จากตารางที่ 3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยภาพรวม พบว่า

จุดแข็ง ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำองค์กร (PNI_{modified} = 0.058) ด้านวัฒนธรรมองค์กร (PNI_{modified} = 0.073)

จุดอ่อน ได้แก่ ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ (PNI_{modified} = 0.099) ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน (PNI_{modified} = 0.092) ด้านการจัดการความรู้ (PNI_{modified} = 0.085) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ (PNI_{modified} = 0.080)

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง 4 ประเภทคือ กลยุทธ์เชิงรุก เชิงป้องกัน เชิงแก้ไข และเชิงรับได้ทั้งสิ้น 21 กลยุทธ์หลัก 43 กลยุทธ์รอง

3. ผลประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

3.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรุก พบว่า กลยุทธ์หลักโดยรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ กลยุทธ์ SO2.ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของโรงเรียนให้ทันสมัย และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์ SO4 ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และ กลยุทธ์ SO5 ส่งเสริมให้มีการวางแผนและออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรุก พบว่า ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ SO4 ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์ SO5 ส่งเสริมให้มีการวางแผนและออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และ กลยุทธ์ SO6 ส่งเสริมการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล

3.2 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์ป้องกัน (ST Strategy)

กลยุทธ์หลัก พบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ ST1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการกระบวนการ

บริหารและการจัดการการศึกษา และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มี 3 ประเด็นเท่ากัน คือ กลยุทธ์ ST2 ยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านการนำองค์กร กลยุทธ์ ST3 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ การวัดประเมินผลและการจัดการความรู้โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ และกลยุทธ์ ST4 ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้พร้อมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนดนตรีอื่นในจังหวัดเชียงใหม่

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์ป้องกัน (ST Strategy) พบว่าความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ ST2 ยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านการนำองค์กร และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มี 3 ประเด็นเท่ากัน คือ กลยุทธ์ ST1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการกระบวนการบริหารและการจัดการการศึกษา กลยุทธ์ ST3 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ การวัดประเมินผลและการจัดการความรู้โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ และกลยุทธ์ ST4 ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้พร้อมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนดนตรีอื่นในจังหวัดเชียงใหม่

3.3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)

กลยุทธ์หลัก พบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WO2 ขยับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการทำงาน และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มี 3 ประเด็นเท่ากัน คือ กลยุทธ์ WO1 ยกระดับการใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาบุคลากรและการจัดทำแผนปฏิบัติการ กลยุทธ์ WO3 พัฒนาระบบการทบทวนผลการดำเนินงานและปรับปรุงจากข้อมูลการประเมินภายในของโรงเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกลยุทธ์ WO4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับโรงเรียนดนตรีในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาครูและนักเรียน

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) พบว่า ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WO3 พัฒนาระบบการทบทวนผลการดำเนินงานและปรับปรุงจากข้อมูลการประเมินภายในของโรงเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์ WO4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับโรงเรียนดนตรีในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาครูและนักเรียน

3.4 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)

กลยุทธ์หลัก พบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด มี 3 ประเด็นเท่ากันคือ กลยุทธ์ WT 3 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กลยุทธ์ WT 4 เร่งพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรของโรงเรียนในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ และกลยุทธ์ WT5 เร่งพัฒนาการบริหารด้านการเงินด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความสะดวกสบายของผู้รับบริการ และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มี 2 ประเด็นเท่ากัน คือ กลยุทธ์ WT2 พัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารของนักเรียนและผู้ปกครองรองรับการมีส่วนร่วมในการทำแผนงานตลอดจนการประเมินการรับบริการของโรงเรียน และกลยุทธ์ WT 6 เร่งสร้างค่านิยมการทำประโยชน์เพื่อโรงเรียนส่วนรวม

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) พบว่า ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WT 3 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์ WT 6 เร่งสร้างค่านิยมการทำประโยชน์เพื่อโรงเรียนส่วนรวม

สรุปและอภิปรายผล

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งการสรุปผลการวิจัยออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

ตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผลเทียบเกณฑ์เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ สรุปโดยรวม 6 ด้าน (N=51)

การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	μ	σ	การแปลผล	μ	σ	การแปลผล
1. ด้านภาวะผู้นำองค์กร	4.50	0.64	มากที่สุด	4.76	0.38	มากที่สุด
2. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.37	0.61	มาก	4.72	0.39	มากที่สุด
3. ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน	4.34	0.69	มาก	4.74	0.40	มากที่สุด
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.39	0.65	มาก	4.71	0.43	มากที่สุด
5. ด้านการจัดการความรู้	4.22	0.78	มาก	4.58	0.54	มากที่สุด
6. ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.26	0.77	มาก	4.68	0.44	มากที่สุด
รวม	4.35	0.64	มาก	4.70	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 สภาพปัจจุบันของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่สรุปโดยรวม 6 ด้าน พบว่า สภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีสภาพปัจจุบันมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการความรู้

สภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่สรุปโดยรวม 6 ด้าน พบว่า สภาพที่พึงประสงค์มีการปฏิบัติโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดการความรู้

ขั้นตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยใช้ $PNI_{Modified}$ และจัดลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยการเรียงลำดับตามค่าความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย

ตารางที่ 5 แสดงค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยสรุปภาพรวม 6 ด้าน (N=51)

การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชน ในจังหวัดเชียงใหม่	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น	
	μ	σ	μ	σ	$PNI_{Modified}$	ลำดับ
1. ด้านภาวะผู้นำองค์กร	4.50	0.64	4.76	0.38	0.058	6
2. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.37	0.61	4.72	0.39	0.080	4
3. ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน	4.34	0.69	4.74	0.40	0.092	2
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.39	0.65	4.71	0.43	0.073	5
5. ด้านการจัดการความรู้	4.22	0.78	4.58	0.54	0.085	3
6. ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ	4.26	0.77	4.68	0.44	0.099	1
รวม	4.35	0.64	4.70	0.39	0.080	

จากตารางที่ 5 แสดงค่าดัชนีลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็นในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยสรุปภาพรวม 6 ด้าน มีความต้องการจำเป็น ($PNI_{Modified} = 0.080$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความต้องการจำเป็นอันดับที่ 1 คือ ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ($PNI_{Modified} = 0.099$) ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 2 คือ ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ($PNI_{Modified} = 0.092$) ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 3 คือ ด้านการจัดการความรู้ ($PNI_{Modified} = 0.085$) ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 4 คือ ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ($PNI_{Modified} = 0.080$) ความต้องการจำเป็น อันดับที่ 5 คือ ด้านวัฒนธรรมองค์กร ($PNI_{Modified} = 0.073$) และความต้องการจำเป็น อันดับที่ 6 คือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร ($PNI_{Modified} = 0.058$) ตามลำดับ

2. ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยแบ่งการดำเนินการออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ เมื่อนำค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ เปรียบในแต่ละด้านมาจัดกลุ่มค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ $[(0.099-0.058) \div 2 = 0.021]$

กลุ่มค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ สูง เท่ากับ 0.079 – 0.099

กลุ่มค่าดัชนี $PNI_{Modified}$ ต่ำ เท่ากับ 0.058 – 0.078

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่โดยภาพรวม

การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรี เอกชนในจังหวัดเชียงใหม่	สภาพปัจจุบัน		สภาพที่ พึงประสงค์		ความต้องการจำเป็น		การวิเคราะห์ สภาพแวดล้อม
	μ	σ	μ	σ	$PNI_{Modified}$	ผลการจัดกลุ่ม	
1. ด้านภาวะผู้นำองค์กร	4.50	0.64	4.76	0.38	0.058	ต่ำ	จุดแข็ง
2. ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์	4.37	0.61	4.72	0.39	0.080	สูง	จุดอ่อน
3. ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน	4.34	0.69	4.74	0.40	0.092	สูง	จุดอ่อน
4. ด้านวัฒนธรรมองค์กร	4.39	0.65	4.71	0.43	0.073	ต่ำ	จุดแข็ง
5. ด้านการจัดการความรู้	4.22	0.78	4.58	0.54	0.085	สูง	จุดอ่อน
6. ด้านการจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศ	4.26	0.77	4.68	0.44	0.099	สูง	จุดอ่อน

จากตารางที่ 6 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวม พบว่า

จุดแข็ง ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำองค์กร ($PNI_{modified} = 0.058$) ด้านวัฒนธรรมองค์กร ($PNI_{modified} = 0.073$)

จุดอ่อน ได้แก่ ด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ($PNI_{modified} = 0.099$) ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน ($PNI_{modified} = 0.092$) ด้านการจัดการความรู้ ($PNI_{modified} = 0.085$) ด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ($PNI_{modified} = 0.080$)

ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง 4 ประเภทคือ กลยุทธ์เชิงรุก เชิงป้องกัน เชิงแก้ไข และเชิงรับได้ทั้งสิ้น 21 กลยุทธ์หลัก 43 กลยุทธ์รอง

3. ผลประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

3.1 ผลการประเมินความเหมาะสมของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรุก พบว่า กลยุทธ์หลักโดยรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ **กลยุทธ์ SO2** ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของโรงเรียนให้ทันสมัย และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ **กลยุทธ์ SO4** ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และ **กลยุทธ์SO5** ส่งเสริมให้มีการวางแผนและออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรุก พบว่า ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ **กลยุทธ์ SO4** ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ **กลยุทธ์SO5** ส่งเสริมให้มีการวางแผนและออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน และ **กลยุทธ์ SO6** ส่งเสริมการปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล

3.2 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์ป้องกัน (ST Strategy)

กลยุทธ์หลัก พบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ กลยุทธ์ ST1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการกระบวนการบริหารและการจัดการการศึกษา และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดมี 3 ประเด็นเท่ากัน คือ กลยุทธ์ ST2 ยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านการนำองค์กร กลยุทธ์ ST3 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ การวัดประเมินผลและการจัดการความรู้ โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ และกลยุทธ์ ST4 ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้พร้อมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนดนตรีอื่นในจังหวัดเชียงใหม่

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์ป้องกัน (ST Strategy) พบว่าความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุดคือ กลยุทธ์ ST2 ยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านการนำองค์กร และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดมี 3 ประเด็นเท่ากัน คือ กลยุทธ์ ST1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการกระบวนการบริหารและการจัดการการศึกษา กลยุทธ์ ST3 ส่งเสริมให้มีการวิเคราะห์ การวัดประเมินผลและการจัดการความรู้โดยนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ และกลยุทธ์ ST4 ยกระดับขีดความสามารถของบุคลากรในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการความรู้พร้อมสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโรงเรียนดนตรีอื่นในจังหวัดเชียงใหม่

3.3 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)

กลยุทธ์หลัก พบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WO2 ขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อยกระดับประสิทธิภาพในการทำงาน และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มี 3 ประเด็นเท่ากัน คือ กลยุทธ์ WO1 ยุทธศาสตร์การใช้เทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาบุคลากรและการจัดทำแผนปฏิบัติการ กลยุทธ์ WO3 พัฒนาระบบการทบทวนผลการดำเนินงานและปรับปรุงจากข้อมูลการประเมินภายในของโรงเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกลยุทธ์ WO4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับโรงเรียนดนตรีในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาครูและนักเรียน

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) พบว่า ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WO3 พัฒนาระบบการทบทวนผลการดำเนินงานและปรับปรุงจากข้อมูลการประเมินภายในของโรงเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์ WO4 จัดทำข้อตกลงความร่วมมือกับโรงเรียนดนตรีในจังหวัดเชียงใหม่เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้การจัดการความรู้เพื่อพัฒนาครูและนักเรียน

3.4 ผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)

กลยุทธ์หลัก พบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด มี 3 ประเด็นเท่ากันคือ กลยุทธ์ WT 3 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ กลยุทธ์ WT 4 เร่งพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรของโรงเรียนในด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติการ และกลยุทธ์ WT5 เร่งพัฒนาการบริหารด้านการเงินด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อความสะดวกสบายของผู้รับบริการ และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด มี 2 ประเด็นเท่ากัน คือ กลยุทธ์ WT2 พัฒนาการใช้เทคโนโลยีเพื่อการสื่อสารของนักเรียนและผู้ปกครองรองรับการมีส่วนร่วมในการทำแผนงานตลอดจนการประเมินการรับบริการของโรงเรียน และกลยุทธ์ WT 6 เร่งสร้างค่านิยมการทำประโยชน์เพื่อโรงเรียนส่วนรวม

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) พบว่า ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WT 3 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ และกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กลยุทธ์ WT 6 เร่งสร้างค่านิยมการทำประโยชน์เพื่อโรงเรียนส่วนรวม

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่พบว่า สภาพปัจจุบันในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ในขณะที่สภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ด้านภาวะผู้นำองค์กร จะเห็นได้จากความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งพบว่าในด้านภาวะผู้นำองค์กร ผู้บริหารมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุดและเป็นด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เช่นเดียวกับสภาพที่พึงประสงค์ที่มีความคาดหวังให้มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าด้วยบริบทของโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้บริหารมีความสำคัญมากในการนำองค์กรโดยผู้บริหารจะต้องมีการแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำโรงเรียนโดยผู้บริหารมีวิสัยทัศน์ในการวางกลยุทธ์และกำหนดนโยบายในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรี มีบุคลิกภาพที่ดี

มีจรรยาบรรณและความรับผิดชอบในการบริหารจัดการงานทั้ง 4 ฝ่ายอันได้แก่ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล การบริหารงานวิชาการ และการบริหารงานทั่วไป โดยมีการทำงานร่วมกับเครือข่ายเพื่อที่จะออกแบบกระบวนการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนเพื่อมุ่งเน้นผลการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล ซึ่งสอดคล้องกับ Mische [10] ได้กำหนดองค์ประกอบที่จะทำให้องค์กรเป็นองค์กรแห่งความเป็นเลิศนั้น ผู้บริหารจะต้องมีภาวะผู้นำองค์กรที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการขับเคลื่อนองค์กร และสมาชิกในองค์กรเพื่อให้ประสบผลสำเร็จตามที่คาดหวังไว้ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนพวรรณ อังอินสมบัติ [11] ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การบริหารโรงเรียนดนตรี ทัศนศึกษา ชูเปอร์สตาร์ อคาร์เดมี ด้านการใช้ภาวะผู้นำ ผลวิจัยพบว่า ผู้บริหารโรงเรียนดนตรีใช้ภาวะผู้นำโดยการให้ความสำคัญต่อการวางแผนกลยุทธ์เพื่อการปรับกระบวนการทำงานเพราะกลยุทธ์เป็นปัจจัยสำคัญที่จะนำองค์กรไปสู่ความสำเร็จ ผู้บริหารมีการจัดองค์การให้มีการแบ่งงานที่ชัดเจน โดยการกำหนดบทบาทหน้าที่และจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนและคำนึงถึงผลประโยชน์ขององค์กร รวมไปถึงองค์การควรให้ความสำคัญในเรื่องของภาพลักษณ์ขององค์กรโดยที่ผู้บริหารจำเป็นที่จะต้องมีบุคลิกภาพที่ดี น่าเชื่อถือเพื่อสร้างความมั่นใจแก่นักเรียนและผู้ปกครองที่จะส่งบุตรหลานเข้ามาเรียนและยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปรีชา ดาวเรือง [12] ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนนาคะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผลวิจัยพบว่า สภาพการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่างในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยหมวดที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือหมวดการนำองค์กรและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเกษศิริ กมลและชญาพิมพ์ อุตสาห์ [13] ที่พบว่า การบริหารโรงเรียนเอกชนที่มีความเป็นเลิศในประเทศไทย ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแห่งชาติ มัลคอล์ม บอลดริจ ด้านกระบวนการในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ด้านการนำองค์กร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้

ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการจัดการความรู้ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้บริหารควรพิจารณาด้านการจัดการกับระบบข้อมูลสารสนเทศให้มีระบบมีความพร้อมที่จะใช้งานอยู่เสมอซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของปรีชา ดาวเรือง [12] ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง กลยุทธ์การจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนนาคะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ผลวิจัยพบว่า หมวดที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดในการจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง คือ ด้านการวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ และยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของเกษศิริ กมลและชญาพิมพ์ อุตสาห์ [13] ที่พบว่า การบริหารโรงเรียนเอกชนที่มีความเป็นเลิศในประเทศไทย ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพแห่งชาติ มัลคอล์ม บอลดริจ ด้านกระบวนการในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก โดยเมื่อพิจารณารายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านการนำองค์กร และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ด้านการวัด การวิเคราะห์และการจัดการความรู้

2.การสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

ผลการสร้างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผลวิจัยพบว่า กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วย กลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง 4 ประเภทคือ กลยุทธ์เชิงรุก เชิงป้องกัน เชิงแก้ไข และเชิงรับได้ทั้งสิ้น 21 กลยุทธ์หลัก 43 กลยุทธ์รอง ซึ่งสอดคล้องคล่องกับหลักการกำหนดกลยุทธ์ของนันทรัตน์ เจริญกุล [6] ที่กล่าวว่ากำหนดกลยุทธ์จะต้องมีการสำรวจสภาพแวดล้อม และนำมา SWOT Analysis และ SWOT Matix เพื่อกำหนดเป็นกลยุทธ์หลัก กลยุทธ์รอง 4 ประเภทคือ กลยุทธ์เชิงรุก เชิงป้องกัน เชิงแก้ไข และเชิงรับ

3.การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

จากผลการประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งแบ่งกลยุทธ์เป็น 4 ประเภทได้แก่ 1.กลยุทธ์เชิงรุก 2. กลยุทธ์ป้องกัน 3.กลยุทธ์เชิงแก้ไข และ 4.กลยุทธ์เชิงรับ ผู้วิจัยขออภิปรายผลดังนี้

ประเภทที่ 1 กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)

ผลการประเมินความเหมาะสมของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ประเภทกลยุทธ์เชิงรุก โดยภาพรวมพบว่ามีเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ SO2 ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์เชิงรุก โดยนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาขับเคลื่อนให้มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของโรงเรียนให้ทันสมัย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าการที่จะบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีให้มีประสิทธิภาพนั้น จะต้องให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ของโรงเรียนและยังต้องมุ่งเน้นการประชาสัมพันธ์เชิงรุกโดยใช้สื่อเทคโนโลยีเพื่อให้โรงเรียนมีภาพลักษณ์ที่ทันสมัย ซึ่งมีผลต่อการตัดสินใจเข้าเรียนและทำให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเกิดความเชื่อมั่นต่อโรงเรียน สอดคล้องกับ Linder and Brooks [14] ที่กล่าวว่าองค์กรแห่งความเป็นเลิศนั้นจะต้องมีการมุ่งเน้นด้านการตลาดและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับลูกค้า

สำหรับผลการประเมินความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) พบว่าความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ SO4 ส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือที่สำคัญในยุคปัจจุบันและจำเป็นต่อการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนสำหรับครูในโรงเรียนดนตรี ซึ่งสอดคล้องกับมัสนะห์ สารี [15] ทำการวิจัยเรื่องกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนสู่การเป็นโรงเรียนมาตรฐานสากลของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งได้กำหนดกลยุทธ์เร่งรัดพัฒนาบุคลากร ครูให้เป็นบุคลากรแห่งการเรียนรู้ มีทักษะในการใช้สื่อเทคโนโลยีที่เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้อย่างมืออาชีพ

ประเภทที่ 2 กลยุทธ์ป้องกัน

พบว่าความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ ST1 เพิ่มประสิทธิภาพด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในการจัดการกระบวนการบริหารและการจัดการการศึกษา ทั้งนี้เนื่องมาจากความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่าโรงเรียนควรมีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับเทคโนโลยีในการจัดการกระบวนการบริหารและการจัดการการศึกษา เพราะในยุคปัจจุบันเทคโนโลยีเป็นสิ่งที่สำคัญมากในการจัดการศึกษาและการบริหารจัดการในยุคปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับ ปติพงศ์ สิริปทุมานนท์ [16] ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาเอกชน กรณีศึกษาโรงเรียนวินยกุล ผลวิจัยพบว่า การพัฒนากลยุทธ์ของโรงเรียนวินยกุลนั้นมีการให้ความสำคัญเกี่ยวกับเทคโนโลยีโดยมีการกำหนดกลยุทธ์ในการพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์ป้องกัน (ST Strategy) พบว่าความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ ST2 ยกระดับการบริหารสู่ความเป็นเลิศด้านการนำองค์กร ทั้งนี้เนื่องมาจากความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่าในการที่จะเป็นโรงเรียนดนตรีที่มีคุณภาพสูงและเป็นโรงเรียนดนตรีที่มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพนั้นควรที่จะมีการยกระดับการบริหารจัดการด้านการนำองค์กรซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA) [17] ที่ให้ความสำคัญเรื่องการนำองค์กรมาเป็นอันดับที่หนึ่งซึ่งจะเห็นได้ว่าการนำองค์กรอยู่ในหมวดที่หนึ่งของเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ (Thailand Quality Award: TQA)

ประเภทที่ 3 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)

พบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WO2 ขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อยกระดับ

ประสิทธิภาพในการทำงาน ทั้งนี้เนื่องมาจากผู้ทรงคุณวุฒิส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ควรมีการมุ่งเน้นในเรื่องของการบริหารทรัพยากรมนุษย์เพราะการที่โรงเรียนดนตรีมีทรัพยากรมนุษย์ที่ดีซึ่งหมายถึงการมีครูที่ดีมีทักษะในการสอนที่ดีจะทำให้โรงเรียนมีคุณภาพและทำให้มีแต่คนสนใจที่จะมาเรียนและทำให้โรงเรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับ แนวคิดความเป็นเลิศขององค์กรของ EFQM [18] ได้กล่าวถึงโมเดลความเป็นเลิศ (excellence model) ของ มูลนิธิยุโรปเพื่อการบริหารคุณภาพโดยในด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล (people) องค์กรต้องเน้น การสร้างคุณค่าของบุคลากรในหน่วยงานเพื่อช่วยให้เกิดผลสัมฤทธิ์ร่วมกันระหว่างเป้าหมายองค์กร และส่วนบุคคลโดยการส่งเสริมความเป็นธรรมและความเสมอภาคของบุคคล

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) พบว่า ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WO3 พัฒนาระบบการทบทวนผลการดำเนินงานและปรับปรุงจากข้อมูลการประเมินภายในของโรงเรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ทั้งนี้เนื่องมาจากความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า การทบทวนผลการดำเนินงานจากการประเมินของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียกับโรงเรียนนั้นมีความสำคัญต่อการพัฒนาการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสอดคล้อง กับ เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ [17] ในหมวดที่ 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้เพื่อปรับปรุงและพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

ประเภทที่ 4 กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)

พบว่า ความเหมาะสมของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WT 3 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้เนื่องมาจากความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดนตรีควรที่จะมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัสนะห์ สารี [15] ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าควรมีการส่งเสริม สนับสนุนการใช้โปรแกรมเทคโนโลยีประยุกต์ที่หลากหลาย และสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศที่เป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนกำหนดเป็นวิถีชีวิตในโรงเรียน เพื่อการพัฒนาศักยภาพที่มีความได้เปรียบใน การแข่งขันและความเป็นสากล

สำหรับความเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ด้านกลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) พบว่า ความเป็นไปได้ของกลยุทธ์หลักโดยรวม มีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากทุกประเด็น โดยกลยุทธ์ที่มีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นสูงสุด คือ กลยุทธ์ WT 3 พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ทั้งนี้เนื่องมาจากความคิดเห็นส่วนใหญ่ของผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่า โรงเรียนดนตรีควรที่จะมีการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร รูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มัสนะห์ สารี [15] ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้พบว่าควรมีการส่งเสริม สนับสนุนการใช้โปรแกรมเทคโนโลยีประยุกต์ที่หลากหลาย และสร้างบรรยากาศสภาพแวดล้อมการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศที่เป็นอัตลักษณ์ของโรงเรียนกำหนดเป็นวิถีชีวิตในโรงเรียนเพื่อการพัฒนาศักยภาพที่มีความได้เปรียบใน การแข่งขันและความเป็นสากลยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราวัฒน์ กระจำนดี [19] เรื่อง การศึกษากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสในอำเภอขุนยวม จังหวัดแม่ฮ่องสอน พบว่า ด้านการพัฒนาสื่อนวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการจัดการศึกษา 3 กลยุทธ์อันได้แก่ กลยุทธ์พัฒนาสื่อและสร้างเครือข่ายแหล่งเรียนรู้เทคโนโลยีภายในและนอกสถานศึกษา 2.กลยุทธ์พัฒนาระบบกำกับ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาสื่อและการใช้สื่อเทคโนโลยีให้มีความต่อเนื่อง 3.กลยุทธ์ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อผลิตสื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับผู้เรียน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1. จากผลการประเมินความต้องการจำเป็น พบว่า โรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ควรมีการพัฒนาในเรื่องของการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศมากที่สุด และรองลงมาคือด้านกระบวนการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

2. จากผลการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โรงเรียนควรมีการพัฒนาด้านการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศ ด้านการจัดการความรู้ ด้านกระบวนการปฏิบัติงาน และด้านการบริหารทรัพยากรมนุษย์

3. จากผลการประเมินความเหมาะสมและเป็นไปได้ของร่างกลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้ข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

3.1 กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) ได้แก่ 1) ควรเพิ่มประชาสัมพันธ์เชิงรุกเพื่อสร้าง brand โรงเรียน 2) ส่งนักเรียนเข้าแข่งขันประกวด 3) ส่งคุณครูเข้าแข่งขันประกวด 3) ควรสร้างกลยุทธ์ด้วยวิธีการ benchmarking (วิธีการในการวัดและเปรียบเทียบกับองค์กรที่สามารถทำได้ดีกว่าเพื่อนำผลการเปรียบเทียบมาใช้ในการปรับปรุงองค์กรของตนเองเพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศ 4) วิเคราะห์หาจุดแข็งขององค์กรและพัฒนาจุดแข็ง ข้อได้เปรียบ เช่น ความสามารถของครู หลักสูตรผู้บริหาร ประสบการณ์ ฯลฯ และ 5) อาจมีกลยุทธ์ในรูปแบบ Incash/Inkind จะช่วยดึงดูดความสนใจในการร่วมมือมากขึ้น

3.2 กลยุทธ์ป้องกัน (ST Strategy) ได้แก่ 1) บริหารงานด้านระบบคุณภาพเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ 2) ปรับปรุงและพัฒนาหน่วยงาน องค์กรเพื่อลดความเสี่ยง 3) วิเคราะห์ ปัญหาและชี้แนะแนวทางในการปรับปรุง 4) เพิ่มระบบจัดการความเสี่ยง (Risk Management)

3.3 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้แก่ หัวข้อในแบบสอบถามในบางข้อ เช่น การลงนาม MOU การหารือระหว่างโรงเรียนดนตรีต่าง ๆ อาจติดขัดในเรื่องของลิขสิทธิ์และเฟรนไชส์ แต่ละโรงเรียนอาจใช้หลักสูตร การเรียนการสอนและความสามารถของครูเป็นลักษณะเฉพาะ

3.4 กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้แก่ พัฒนาทักษะความสามารถขององค์กรบุคลากรให้สอดคล้องกับเทคโนโลยี และปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร สร้างค่านิยมให้สอดคล้องรองรับกับเทคโนโลยีอยู่เสมอ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในประเด็นของเรื่องการจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารจัดการโรงเรียนดนตรีเอกชน เพื่อยกระดับการบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในโรงเรียนดนตรีเอกชน

2. ควรมีการศึกษาในเรื่องของกระบวนการปฏิบัติงานของโรงเรียนดนตรีเอกชน เพื่อที่จะพัฒนากระบวนการปฏิบัติงานของโรงเรียนดนตรีเอกชนในจังหวัดเชียงใหม่

3. ควรมีศึกษาและสร้างกลยุทธ์ด้วยวิธีการ benchmarking

เอกสารอ้างอิง

[1] Cross, M. (2001). *Welcome to Leadership Alliance*. Leadership Alliance. Retrieved June 1, 2003, from <http://www.leadershipalliance.com/deming.htm>

[2] กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

[3] กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ:คุรุสภาลาดพร้าว.

- [4] ขวอนท์ พจน์ประสาท. (2563). *แนวทางการพัฒนาโรงเรียนดนตรีเอกชน ในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครเพื่อสอดคล้องกับชีวิตวิถีใหม่ จากการแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- [5] นันทน์เทพ คำสอน, และนพดล พันธุ์พานิช. (2564). *แนวทางการบริหารจัดการธุรกิจโรงเรียนสอนดนตรีเอกชนให้ประสบความสำเร็จอย่างยั่งยืน*. *วารสารวิชาการสถาบันเทคโนโลยีแห่งสุวรรณภูมิ*, 7(2), 1-14. <https://so04.tci-thaijo.org/index.php/svittj/article/download/195965/173971/939199>
- [6] นันทรัตน์ เจริญกุล. (2564). *การบริหารนโยบายและกลยุทธ์การศึกษา*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- [7] Cronbach, L. J. (1990). *Essential of psychological Testing* (5th ed.). Harper & Row.
- [8] สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น* (พิมพ์ครั้งที่ 2). ธรรมดาเพลส.
- [9] บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 9). สุวีริยาสาส์น.
- [10] Mische, M. A. (2001). *Strategic renewal: Becoming a high performance organization*. Prentice Hall.
- [11] นวพรรณ อังอินสมบัติ, และประเสริฐ อินทร์รักษ์. (2561). *การบริหารโรงเรียนดนตรี กรณีศึกษา ซุปเปอร์สตาร์ อคาร์เดมี*. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 9(1), 87-100. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/EdAd/article/view/156950>
- [12] ปรีชา ดาวเรือง, กรองทิพย์ นาควิเชตร, ศรุดา ชัยสุวรรณ, และสมบุญรณ์ ต้นยะ. (2561). *กลยุทธ์การจัดการศึกษาสู่ความเป็นเลิศของสถานศึกษาเอกชนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง*. *วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา*, 12(1), 47-61. http://journal.nmc.ac.th/th/admin/Journal/2561Vol12No1_837.pdf
- [13] เกษศิริ กมล, และชญานิษฐ์ อูสาโห. (2557). *การวิเคราะห์การบริหารโรงเรียนเอกชนที่มีความเป็นเลิศในประเทศไทยตามเกณฑ์มาตรฐานรางวัลคุณภาพแห่งชาติมัลคอล์ม บอลดริจ*. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*, 9(3), 84-97. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/OJED/article/view/37561>
- [14] Linder, J. C., and Brooks, J. D. (2004). *Transforming the Public Sector*. *Outlook Journal*, 6(10), 68-76. <https://www.scribd.com/document/333193940/Transforming-the-Public-Sector>
- [15] มัสนะห์ สารี. (2561). *กลยุทธ์การบริหารจัดการโรงเรียนสู่มาตรฐานสากลของโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- [16] ปติพงศ์ สิริปทุมมานนท์. (2565). *การพัฒนากลยุทธ์การบริหารสถานศึกษาเอกชน กรณีศึกษาโรงเรียนวินัยนุกูล*. [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ ไม่ได้ตีพิมพ์]. มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม.
- [17] สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. (2553). *เกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติ ประจำปี 2553-2554*. ศิवा โกลด์ มีเดีย.
- [18] EFQM. (2010). *The European Foundation for Quality Management Excellence Model*. EFQM.
- [19] จินตนา บุญบงการ, และณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2554). *การจัดการเชิงกลยุทธ์*. ซีเอ็ดดูเคชั่น.